

Brassó. Nagy- s Czerna-utca sarkán
Papp F. bútorraktára fölött, I. em.
pol. a szerkesztő hétköznapiakon délelőtti
9-11 óra között,
Bologna, Hester-utca 325. sz. a.
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
hírművészei ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adandók.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR.
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt félre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 30 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sor helye 5 kr (1-10 sor
helye 50 kr.) Nagyobb és többszöri hir-
detésnél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés helyegdíja 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Berndt; Bécsben: Daube G. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

120. szám.

Brassó, Szombat, október 22-én.

III. évfolyam 1887.

Brassó megye magyarságához!

Az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület brassó megyei fiókegylete” 1887. évi október hó 23-án d. e. 10¹/₂ órakor a városi tanácsház nagy termében második rendes közgyűlését tartja.

Ezen évenként megújuló közgyűlés mindekor nemzeti ünnepély ezen megye magyarságára. Legyen az idén is az. Jelenjünk meg mind, kik hozzátartozói vagyunk az egyesületnek s kik azok akarunk lenni, e gyűlésen s proklamáljuk ezzel is, hogy az „E. M. K. E.” átment a brassó megyei magyarság vérébe.

A gyűlés tárgysorozata következő:

1. Elnöki megnyitó.
2. Jegyzőkönyv felolvasása és hitelesítése.
3. Évi jelentés a jegyző által.
4. Számvizsgáló bizottság jelentése s a felmentvény megadása vagy megtagadása.
5. Pénztáros és két választmányi tag választása.
6. A tagdíjakból a fiókegyletre eső 1887. évi 25% — hova fordítása.
7. A választmány indítványai.
8. Netaláni indítványok.

Polgártársak! Ne hiányozzék közülünk senki sem!

Kulturregyletünk közgyűlésére.

Évtizedek perczenkénti tapasztalatainak hosszú sorozatára volt szükség, hogy az erdélyrészi magyarság kebelében öntudatra juttassa azon biztos meggyőződést, hogy hazánk, nemzetünk és az állameszme — multunk, létünk és jövőnk ezen egyedüli biztosítékai — a hazánkban élő idegen nemzetségek aspirációi, törekvései és titkos működései, valamint naponta nyilvánuló ellenséges indulatai által veszélyeztetettek; és az állameszméhez való tántoríthatlan ragaszkodásra, a nemzet iránti hártalan szeretetre és a hazaszeretet véghetetlen érzetére volt szükség, hogy a veszélyt a maga nagyságában felismerve, mint egy varázsütésre fellángoljon keblünkben a kulturregylet eszméje; és a nemzetünk által jó- és balsorsban olyannyiszor nyilvánított igaz lelkesedésre és kimeríthetlen áldozatkésziségre volt szükség, hogy a kulturregylet is megalakuljon.

És ezen tényezők, a szükség perczében összeműködve, megteremtették az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület”-et, melyre ma büszkén és a legnagyobb kegyelettel tekintünk

azért, mert az nemzeti nagy létünk egyik örök időre szóló monumentuma, melyet a hazaszeretet és áldozatkészesség lelkesedései a nemzetnek és hazának emeltek.

De kulturregyletünk nem azon hideg ércz vagy márvány, melyet a jelen a jelent vagy a multat a jövő részére megörökíteni szokta; nem azon titokzatosan néma monumentum, mely örök időkre hallgatva jelez egy bizonyos perczet az emberi életből; kulturregyletünk ma már egy élő és rendes vérkeringéssel bíró halhatatlan — mert generációt generáció után felölelő — test, melynek szíve — a kolozsvári központi választmány — ma már tizenhétzernyi tag egészséges és életerős, de folytonos vérkeringése által oly megakaszthatlan működést végez, mely életet és életet ad.

Ezen, lelktünkkel ma már összeforrt és életszükségletünk képező egyesületnek egyik fiókegylete, a mi brassói fiókegyletünk, holnap vasárnap tartja meg évi közgyűlését, mely beszámolni lesz hivatva arról, mit ezen fiókegylet az utolsó év folyamán tett és a mely egyuttal egy újabb ünnepélyes alkalmul fog szolgálni arra, hogy mint a mult évben, úgy ezuttal is a brassói magyarság minél nagyobb számban megjelenve ezen közgyűlésen, az ünnepélyt emelve, kifejezést adjon annak, hogy érzi, miszerint összetartozandóságunkban és összetartozásunkban van erőnk és hogy tömeges megjelenésével adja bizonyítékát annak, hogy a kulturregyletért, annak törekvéseiért és fentartásáért lelkesedik és lelkesedését kifejezni is kész.

Fiókegyletünk tevékenysége csak kicsiben fogja visszatükrözni azt az óriási tevékenységet, melyet a központ és az egyesület mint egész a lefolyt évben teljesített; és ez természetes is, mert itt nem egy pár ember vagy egy — több választmánynak a működése az, a mi éltető lelket ad egyesületünknek, mert egyesületünkben ma már körülbelül tizenhétzernyi tag, mint megannyi láncszem, folytonosan kezét fogva, egymás iránt legbensőbb testvéri szeretettel eltele, egy testtel és lélekkel igyekszik megvalósítani jelszavunkat: megmenteni és megtartani nemzetünknek népből, nyelvben és birtokban azt, mi megmenthető és megtartható, mely jelszó a „felebaráti szeretet” édes érzetének lévén kifolyása, — tevékenységünk

egyenlő szeretettel karolja át mindazon idegen nemzetségtől testvéreinket is, kik hazánkban lakva, hazánkat szeretni, alkotmányunkat és az állameszmét tisztelni és nemzetünket becsülni akarják, ezen tizenhétzernyi tag testvéri szeretetének folyton és tizenhét ezer kis körben történő nyilvánulása és hatása pedig nem egy, de több évi jelentésben sem juthat kifejezésre.

De ha nem is ecsetelhető az, mit minden egyes tag egyesületünk érdekében és idegen nemzetségtől testvéreinkkel szemben tesz, ha a cseppeket alkotó nagy tengerben el is vész a vízsepp, a nagy tenger maga is csak visszatükrözi a cseppek hivatását és összefüggését és így egyesületünk is igen szép bizonyítékát adta annak, hogy tagjait egytől-egyig a testvéri és felebaráti szeretet csatolja egymáshoz, midőn a vámháború által sújtott száz és román testvéreink felé is a legönzetlenebbül nyújtotta ki segítő kezét és a midőn anyagi és erkölcsi erejét latba vetve, fáradhatlan utánjárás és anyagi áldozatok árán megmenteni igyekezett ezen testvéreinket az inségtől és nyomortól, mi sikerült is.

Kulturregyletünk ezen egy nagy és nemes tényével örök emléket állított magának lelkeinkben és elévithetlen ténynyel örökítette meg azon hitvallását, hogy a népek, nemzetek és államok boldogságát csak a kölcsönös, igaz és önzetlen felebaráti és testvéri szeretet alapíthatják meg.

Ezen hitvallás melegíti át a mi lelkeinket is és a közgyűlésen leendő tömeges megjelenésünkkel igazoljuk, hogy ezen eszmének, ezen érzésnek és az egyesületnek, mely ezen eszmét és érzést hirdeti, feltétlen hívei vagyunk.

Dr. Weisz Ignác.

Belföld.

Brassó, okt. 21. (Országgyűlés). A képviselőház 19-iki ülése elején Baross miniszter törvényjavaslatot terjesztett be a helyi érdekű vasutakról szóló törvény módosításáról. Majd a delegatio tagjaira történt szavazás után a választmányi javaslat részletes tárgyalása következett, s mindjárt a czimnél Eötvös K. keltett újra vitát, visszavágva Apponyi tegnapi replicájára, a mi Apponyi részéről rectificáló nyilatkozatot provocált. A választmányi különben egy módosítást kivéve, melyet Falk előadó terjesztett elő, s melyet a

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A hontalan.

— Beszély. —
(Folytatás.)

De a fájdalom erősebb volt nálánál. Mikor a levelet czimezni akarta, összerogyott. Csak most érezte fájdalmát egész valójában. Lelke összeszött az ő lelkeivel. Jövője egy fényes napsugár volt; boldogság, melynél teljesebbet nem képzelhetett. És most? — Most egyedül áll itt az életben, jóakaró résztvevő nélkül. A szerető anya gyengédségét rég nélkülözte. Eddig legalább azok viseltettek némi rokonszenvvel iránta, kiknek körében nekedett. De most, hogy az igazgatónő úgy bánt vele, mint egy gonosztevővel, most félrevonultak tőle s ő egyedül áll, egyedül nagy fájdalommal.

Gépiesen végezte napi tendőit. Csak egy reménye volt: az eltávozás. Epedő szívvél várta a napot, melyen bucsut mondhat fájdalmai s keserve e helyének. S mikor egy napon az igazgatónő tudatta vele, hogy már állomása számára a Rajna partján s hogy 12 órai gondolkodási időt ad neki, ekkor újból felébredt lelkében az örömrész és ő az igazgatónő riadó hangjából is megváltást érzett ki s a nélkül, hogy senkibe venné a gondolkodási időt, átfutotta jövődőlőknője levelét, elfogadva az ajánlatot. Mindent in-

kább akart elviselni, mint ama kert szomszédságát, melynek utolsó leveleit is lehullatja már az őszi hűvös szellője. Ama sárgult levelek alatt van eltemetve az ő álma is . . . szerelemről . . . boldogságról.

Fájdalmát növelte nagynője egy szemrehányó levele, ki a történetekről az igazgatónő által értesítve, nagyobb összeget bocsátott rendelkezésére a szükséges bevásárlásokra és rendezkedésre, megjegyezvén egyuttal, hogy ő rokon kötelességeit eddig sokkal nagyobb mértékben teljesítette, mintsem ő, a háládatlan megérdemelte volna. A szeretetnek, a gyengédségnek egyetlen szava sem volt abban a levélben s Gabriella most még inkább érezte elhagyottságát. Egész hidegen s közönyösen hallgatta végig az igazgatónő hosszú lére eresztett predikációit, melyekkel tanítványát jobb utra gondolta terelni.

Az elutazás napja meg volt állapítva. Podgyásza már utnak indítva s a következő napon kellett volna utoljára megjelenni osztályban. A bucsu, hozzá annyira ragaszkodó növendékeitől, fájó érzéssel töltötte el. Az éj nagy részét ébren töltötte, hogy a sok emlékkönyvbe s az emlékül visszahagyandó apróságokra néhány sort írjon kedvenceinek. És a mint ezzel elkészült, úgy tűnt, mintha eddigi életének minden köteleke elszakadt s mintha eddigi otthona számára meghalt volna. Ez érzéssel feküdt ágyába.

Hosszu álmomba merül. Ott volt a világból a

sűrű fák árnyában pihent. A magas hintán, melyen a kedves kis Ella oly szívesen himbálózott, a hadnagy ült, ki kaczagva virágokat szórt ki onnan. Hirtelen azonban mozgásba hozta a hintát, vad dühvel repült fel s alá, s a faalkotmány csak úgy recsegett. Ekkor a polgármester feléje rohant. De a hinta által feje csaknem ketté zuzatott. Gabriella sikoltani akart ijedében, de torka összeszorult, nem tudott kiáltani. A kétségbejött aggodalmat nagy nyugalom követé. A polgármester fia mellett állott. A borzasztó himbálózások megszűntek. A fák között hirtelen egész világos lett, gyönyörű fény világította be e helyet, mintha a nap most kelt volna fel. Elragadtatásban felkiáltani akart: Ah, milyen szép hajnal! De felébredt. Vakító fény ébreszté fel, mely izzó pirral tölté a szobát.

Felugrott helyéről s félrelökte a függönyöket. Hatalmas tűzszlop emelkedett fel előtte. A ház földszintéről, egy kereskedő raktárából tódult ki, fel egész a második emeletig. már az udvar is telve volt füsttel. Az első ijedség után bámulatos nyugalom lepte meg a leányt. Kezei nem remegtek, midőn gyorsan felöltözött. Jól tudta, hogy innen gyorsan kell menekülnie, de azért egész kényelmesen és nyugodtan végezte rendes öltözését s csak a folyosóról felhangzó zaj, sirás, rimázkodás és jajgatás kelté ki teljesen nyugodtságából. Borzasztó kép tűnt eléje, mikor szobájából kilépett. Borzasztó kép tűnt eléje, mikor szobájából kilépett. Borzasztó kép tűnt eléje, mikor szobájából kilépett.

haz a 9. bekezdésnél el is fogadott, változatlanul ment keresztül. Erre Feszt Lajos összerfételenségi és Schöber Ernő bírói bizottsági tagok tették le az esküt. Majd Fenyvessy Ferencz interpellálta a kereskedelmi minisztert némely fővárosi banktulajdonosok törvény kijátszásai iránt.

És most következett az ülés legfőbb érdekű tárgya, Orczy miniszter válasza a somogyi főispán állítólagos levele iránt beadott interpellációkra.

A belügyminiszter élénk tetszészaj közt jelenté ki, hogy a kérdéses levél nincs birtokában, s ha tán birtokába kerül csak akkor lesz abban a helyzetben összehasonlítani, vajjon talál-e ama szöveggel, melyet a szélbafi lap közölt. Szintoly tetszést és élénk helyeslést aratott a belügyminiszter azzal is, a mit a levéltitokról s a bizalmas levelek természetéről mondott. Az interpellálók viszonyválaszaiból érdekes az, hogy míg Eötvös erősen tiltakozott a somogyi szélbal terhére rótt kommunizmus és büntények ellen, Szalay Imre nyíltan bevallá, hogy igenis, több esetben kivágták szőlőjét, lekaszálták buzáját Somogyban az olyan embereknek, kik a szélbalról a kormánypártra tértek át. A ház nagy többséggel vette tádomásul Orczy választát. Szendrey interpellációja után az ülés véget ért.

Külpolitikai szemle.

Brassó, okt. 21. — Pétervári jelentés szerint a bolgár választások eredménye oit korántsem ért el mélyebb hatást, egyrészt mert az ellenzék balsikerére el voltak készülve, másrészt pedig, mert a választás alatti zavargások a meggyőződést megerősítik, hogy Stambulov pártja az uralmat csak is fegyveres hatalommal bírja fentartani, a miből azt a következtetést vonják, hogy Bulgáriában reakciónak kell beállania, ha Oroszország végre elhatározza magát erősen a bolgár ügybe avatkozni. Az orosz kabinet még mindig abszolút hallgatásba burkolódzik további szándékait illetőleg s e hallgatás sok kommentárta ad alkalmat, annál is inkább, mert általában tudva van, hogy Oroszország a portával való tárgyalások sikeréhez kevés reményt fűz. Bizonyos csak annyi, hogy a pétervári kabinet, mint eddig a legbékésebb intencziókkal bír s nem akarja a bolgár problémát olyképp megoldani, hogy nemzetközi bonyodalmakat idézzon elő. Természetesen nem szabad e békés magatartásban messzire menni, nehogy a nemzeti méltóság kompromittáltassék. Ezért nem bír valószínűséggel, hogy Oroszország beleegyezését fogja adni egy nemzetközi konferencia egybehívására, mert az ily konferencia meggyűlölt Oroszország nemzeti méltóságát sértene. Minthogy egy európai konferencia Oroszország nélkül nem képzelhető, feltehető, hogy az erre vonatkozó hírek alaptalanoknak fognak bizonyulni. Ruszcsukban előkészületeket tesznek Ferdinánd fejedelem hosszabb tartózkodására. Az a hír, hogy a fejedelem Bukarestbe fog menni, teljesen légből kapott.

A Havas-ügynökség jelentése szerint a XIX. Siéde azon híre, hogy Koburg hercege eltávozott volna Szófiából, teljesen alaptalan. A szerb és a török határról izgatásokról és a bolgár emigránsok nagy előkészületeiről tesznek jelentést.

A dán folkething 68 szavazattal 25 ellenében

elvetette az 1887-iki ideiglenes költségvetést. Az országgyűlést valószínűleg elhalasztják.

A Wolff-ügynökség Kopenhágából jelenti, hogy a Ritzau-féle ügynökségnek az orosz ezár utazási tervére vonatkozó múltkori távirata, alapos tudakozódás után, kohlománynak bizonyult.

Keleti kereskedelmünk.

A kereskedelmi muzeum igazgatósága állandó kereskedelmi ügynökséget akar állítani Belgrádban. A cél szerbiai kereskedelmünk emelése. Az utóbbi években Szerbia egyik legkitűnőbb kiviteli piacunknak bizonyult s ez különösen a román vámháboru óta... Nagyon fontos tehát, hogy kormányunk odaírányítsa figyelmét. De a mikor keleti kereskedelmünk emeléséről van szó a minék már legvégső ideje is elérkezett, mert vártunk, míg előlünk más szedi le a tejfellt, lehetetlen, hogy a mozgalom csak Szerbiára szorítkozzék. Fel kell ölelni az egész keletet, illetőleg nagyobb piacait. A kelet volt a hetedik századtól kezdve legjobb fogyasztónk. Az volna ma is. Lám németalföldi kereskedők nagy árucarnokot állítanak Bukarestben. Oroszország a nagyobb romániai városokban szintén árucarnokokat állít ipara és kereskedelme emelésére s csak mi, kik tovább egy ezredévnél álluuk sűrű üzleti összeköttetésben a kelettel, kiknek legkedvezőbbek a földrajzi fekvésök s természeti viszonyaik, épen mi mozgunk legkevesebbet. Illuziókban ringatjuk magunkat. Elbizakodottak voltunk kezdet óta. Azt hittük, a kelet nem nélkülözhet minket. A közben nemcsak Németalföld s az orosz, hanem különösen Ausztria szárnyalt tul minket. Pedig helyzetünk kétszerte előnyösebb s kedvezőbb, mert a magyar iparcikkek kedveltek a keleten.

Már a tizenharmadik században, a hanyatlott kereskedelem felkarolására — eszükbe jutott brassói s szebeni iparosoknak, külön raktárakat állítani a nagyobb romániai városokban.

Meg is volt a haszna. De az idők múltán megszűntek ezek s minden régi kerékvágásába tért. Azóta rohamosan is hanyatlott keleti kereskedelmünk.

Pedig nagy mennyiségű ipar- és kereskedelmi cikkekkel rendelkezünk, melyek a Keleten nem csak tért foglalni hivatnak, de a melyeknek elterjedését kevés fáradsággal és némi hivatalos utánjárással sikerrel tudnók eszközölni.

Hogy csak néhány példát említsünk, itt vannak: 1. exportképes kereskedelmi cikkek u. m. például keményítő-, gyertya-, pamut-árúk, üveg-, kövedény-cikkek, ruházati tárgyak, élelmi szerek, csukorka-árúk, huskonzervek butoripari specialitások, fa-, és fémpari készítmények, papírneműek, bőrárúk műszerek stb., 2. a fejlődőképes és térhódításra hivatott gépipar körébe eső tárgyak 3. nagyhirű és a külföld által megbámult háziipari specialitásaink, 4. jeles boraink, versenyképes szesz- és likör-árúink; 5. időről-időre az idején szerint exportra érdemes gyümölcsaink és sajtkészítményeink stb.

Ez csak néhány. De van még számtalan más. Hisz már a tizenhatodik században 160 cikkünk képezte kivitel tárgyát a keletre.

Minden kellék megvolna keleti kereskedelmünk élénkítésére — el is tekintve a romániai vámügytől —

csak egy hatalmas rugó, egy segédeszköz, a kereskedelem egységessé tétele hiányzik. Nem szabad először magára hagyni a kereskedőt vagy termelőt, másodszor nem szabad tért adni saját, egymás közti versenyöknek. De másrészt nincs gondoskodoa nálunk arról sem, hogy termelésünk a kelet igényeihez alkalmazkodjék. Kell, hogy utbaigazítást nyerjen a termelő, mely árura volna leginkább szükség, kell, hogy a meglévők mellé egészen új iparágak hopositassanak meg, a népnek módokat kell nyújtani fejlődésre s keresetre.

Csak egy mód van erre. Nem ma hangsztatjuk először. (Lapunk szerkesztője már február hóban vetette fel e tervet az „Ifju Erdély”-ben). De most kezd a terv megérni. Árucarnokok kellenek a keleten Árucarnokok kezeléssel. A míg ezek nem lesznek, addig keleti egyszerű, hazai kereskedelmünk emelésére gondolkunk sem lehet. Egy-egy kereskedelmi ügynökség csak félintézkedés. Azzal a költséggel majd kisebb-szerű árucarnokot lehet emelni. De nekünk nagy szabású árucarnokokra van szükségünk. Egyelőre csak a fővárosokban kellenének. És ha gyökeret ver, tek s kifizetik magukat, — a mi kétségtelen — akkor szaporíthatók volnának. Hogy pedig kifizetik magukat, az kérdés tárgyát sem képezheti.

Ki állítsa az árucarnokokat? Kizárólag az érdekeltek. Itt a bökkenő. Az érdekelteket egy érdekszövetségbe kell összehozni. Ezt megteheti a kereskedelmi muzeum. Avagy állítsa egyenesen a kereskedelmi muzeum. Fölmerült a költség kérdése s hogy a kormánynak kell azt viselnie. Mi ellene vagyunk ennek. Igenis a kormánynak vagy a kezdeményezés, az első köteleessége legfeljebb két év terhére viselni, de többet nem. Ez idő alatt ki kell, hogy fizessék magukat, mert ha nem minden áldozat kárba veszett. Mi azonban bizton hiszünk, hogy erre szükség sem lesz, mert ezt a leg-egészségesebb alapnak tartjuk.

Városi ügyek.

Brassó város közgyűlése.*

Brassó város képviselője f. hó 19-én nagyon gyengén látogatott közgyűlést tartott. Jakóbi Károly polgármester helyettes megnyitván az ülést, különféle előterjesztéseket tett a tanács részéről.

Ezeket követőleg felelt dr. Gusbethnek egy előbbi alkalommal a Molnár féle alapítvány tárgyában hozzá intézett interpellációjára, kijelentve, hogy ezen alapítvány egyik alapítólevél elveszte miatt már évek sora óta nem osztatott ki.

Az első tárgy a városi malmok bérbeadásának ügye volt. A tanács javaslatát elfogadtattak ugyan, de érdekes tudni azt is, hogy a malmok bérlete ez alkalommal 25%-kal kedvezőtlenebb a városra.

A 14., 15. s 16. számú építési telkek versenytárgyalásának eredménye jóváhagyatván, ezeket 2359 frtért a szász iparegylet (Gewerbeverein) nyerte el szemben Maurer Viktor, Schompek József s s Kärtsch Keresztély ajánlataival.

Bokor Andrásnak a telkéből utcaszabályozásra átengedett telekrészért négyszög meterenként 1 frt szavaztatott meg.

* Tárgyhalmaz miatt késett.

Szerk.

Az én barátaim.

— Dr. Weiss Ignácztól. —

Alig telik, mulik el nap a nélkül, hogy jó embereim, rossz embereimről hirt ne juttassanak hozzám. Szerencsére ezen hírek, mert szájról-szájra kelnek, hozzám is szóval jutnak el; mert ha levelezés útján kellene továbbítani ezen híreket, egész postahivatali kellene berendeznem ezen „üzletág” részére.

Fel fog tűnni, hogy miért nevezem én ezen hirdást és hordást üzletágnak; de hát nem joggal tekintem-e én azt üzletágnak, ha már egyszer rendszeresen üzletik? ez pedig igenis rendszeresen és rendszeresen üzletik.

Vannak sokan, kiknek minden összefüggés ke- resett összefüggés arra, hogy személyemmel, tényeim-mel és jellememmel foglalkozzanak, hogy azokat szóba hozzák, és saját szájuk ize szerint tárgyalják; és ezek teszik ezt, — távollétemben — rendszeren oly társaságokban, melynek egyetlen egy tagja sem ismer engem személyesen és közelebbről és ilyenkor szídnak, bírálnak és gyaláznak tetőtől talpig. Miért? hát ennek sok oka van!

Egy nagy része nagy bűnműl róvja fel azt, hogy itt, hol szász testvéreink és századok óta háborítlanul vezetik a megye és város ügyeit és ezen ügyekre és a vezetésre a szász nemzetiség állhatatos bélyegét reá- ütötték azért, hogy azt kizárólagossá tegyék és hogy azokhoz senki se nyuljon, én, ki sem kinevezés, sem

meghívás, sem összeköttetés, hanem tisztán hivatás, vagy ha jobban tetszik — mesterségem révén jöttem ide, a közügyekhez, a közvagyon kezeléséhez, a corruptióhoz, a klikk-rendszerhez, stb. hozzászólni nem állottam és hozzászólni mertem, és ezért ezen nagy részt hátam mögött gyaláz és sok olyast fog reám, mivel önmaga előtt, saját eljárását menteni igyekszik és lelkiismeretét megnyugtanni véli.

Ezen ellenségeimre, kik különben szemtől-szembe, ha néha ritkán találkozom velök, igen udvariasok velem szemben, kik a legudvariasabban köszönnek és a legbarátságosabban kezet szorítanak velem, nem neheztelek és nem neheztelhetek, mert egyrésze kizárólagossági örvongásában annyira elfogult, hogy e téren beszámíthatatlan, másrésze az ügyek vezetésének gyep- lőjét kezében tartva a szolgálatukkal járó fizetéses tisztesség elvesztésétől annyira félnek, hogy félelmük agy- rémeket teremt náluk és ily agyrémnek néznek engem is.

De nem neheztelhetek ezen ismeretlen ismerőseimre azért sem, mert hiszen azon tevékenységem, a mely miatt reám neheztelnek csak az ő szemükben bűn, és mert tevékenységemet szemük elől el nem vonhatom, miután az nyilvános, mert közügyekkel foglalkozik, attól pedig Isten mentsen, hogy ezen jó emberek megvakuljanak.

Egy más nagy része ismeretlen ismerőseimnek, és ezek között már van több olyan is, kikkel többször érintkezni szoktam, haragosom és neheztel reám, mert

sok olyant hisz és tételez fel rólem, mi teljesen valótlán.

Igy igen sokan azt hiszik, hogy itt Brassóban én szitom a nemzetiségi surlódásokat; hogy én vagyok az, ki az idegen nemzetiségűeket itt megmagyarosítani akarom minden áron, hogy csak ezért dolgozom a a kulturegyletben, hogy a szászokat és románokat gyűlölöm, hogy a „Brassó”-ban én írom a román lap- szemlét, hogy a „Brassó” egyáltalán az én befolyá- som a szerkesztőségem alatt áll,*) hogy abban minden a nemzetiségek elleni támadás tölem, az én tollamból ered, hogy a városi hatóságokat, tanácsot, rendőrsé- get én korholom és én ütöm stb., szóval, hogy min- den rossznak én vagyok itt a kovásza.

Hát ezekre sem tudok haragudni és neheztelni, mert ezek mind vagy mások által lettek félrevezetve, vagy önmagukat ámitják, mert hiszen ha nyilvános szereplésemet megfigyelték volna, láhatták volna, hogy én a nemzetiségeket nemzetiségükért soha meg nem támadtam, mert ez ártatlan valami, hanem igenis os- toroztam a nyilvánosság terén napfényre jött kinövé- seket, a nemzetiség ürügye alatt provokált ámitásokat leplezi és az annyira szükséges békés együttélést elő- mozdítani reméltem.

(Folytatása következik.)

*) Ily feltevés ellen mi is tiltakozunk, mert a „Brassó” tényleg megnevezett szerkesztőjének vezetése alatt áll s a „Brassó” szerkesztője teljesen a maga lábán jár, nem áll senki befolyása alatt. Szerk.

Lorencz József városi zenésznek betegsége miatt fizetése élvezésével egyb. kapcsolt hat havi szabadságidő engedélyeztetett.

A 23. s 24. számú építési telkek tárgyában utaltak a tanács, tegyen a telkek közvetlen szomszédai, Brennerberg Julia urnőnek ajánlatot, hogy a 24. parcellának telke előtti részét oly kötelezettséggel vegye meg, hogy azt kellőképen helyreállítsa. Az eset pedig, ha ez irányban eredmény nem volna elérhető, úgy a telkek csak úgy adható el, hogy az említett rész, a Brennerberg féle telektől 3 méternyre beépíthető.

Végül elhatározott, hogy a városi képviselő, mint regále tulajdonos fellebbez a sohodoli szolgabíró végzése ellen, hogy Sobodolban a korezmák számát csak háromra állapította meg.

Magyar felvilágosítási törekvések.

— Német hang a magyar kultúregyletekről. —

Ez a czime a „Gr. Bcskercker Wochenblatt“ című német lap azon szép cikkének, melyről röviden már mult számunkban megemlékeztünk.

Nem lesz talán teljesen érdektelen s különösen szemben a mi német lapjainkkal nem, ha itt kivonat is mutatunk be azon cikkből.

„Csak egyes agitátorok, — így kezdi — legye-ezek ezek bár öntudatlan rajongók, kik azt hiszik, hogy a magyar nyelv és irodalom dühöngéseik által megbontják szent-írásán birodalmának ezer éves kötelékét és Európa térképét beteges ábrándjaik szerint megváltoztathatják; s az agitátorok, kik ezen üzletet, mint kenyérkereset folytatják, vagy olyanok, kiknek beteges ambíciója, minden áron beszélni magukról, csak ily egyes, keszben szánmunkát, részben megvetésünket provokáló ekszintenziák tagadhatják, hogy a magyar kultúregyletek teljesen hivatásuk magaslatán állnak, a mennyiben mindenekelőtt azt kívánják, hogy a magyar polgár még teoriában se tagadja meg a magyar nyelv és irodalom szentjét, másrészt azon vannak, hogy iskoláknak munkáltságon való felállítását s a magyar kultúrának társadalmi úton való terjesztését által a nem magyaroknak is alkalom nyújtassék, elsajátítani a magyar kultúrát; végre azonban az iránt is intézkednek, hogy a felekezeti iskolákban egyes beteges rajongók vagy a földi befolyás ne vezethessék tévútra százak meg százak elméit, miáltal ezek megfosztatnának attól, hogy az állam nyelvét elsajátítsák. Ez a célja a magyar kultúregyleteknek, melyek meleg odaadással törekse-
nek a felvilágosítás által a nyugateurópai népekkel szemben egyrészt a fatális politikai események, másrészt a régi nemesi előjogok szülte nyomások miatt ártományt népet szellemileg, erkölcsileg s anyagilag emelni. És ezen törekvésekben fekszik ezen egyesületek kétséghelyenlétlen létjogosultsága.

A nemzet nagykörűségének tiszta bizonyossága, hogy ezen egyleteket anyagilag is, erkölcsileg is támogatja.

„A kultúregyleteken s azok törekvésein felismerhetetlenül egy demokratikus fonal húzódik át, támasztja s munkálószerlemei láthatólag egy csepp demokratikus-polgári olajjal felkenettek.

Hazugság, mintha ezen egyletek nem a jelzett, hanem azon egyedüli czéllal bírnának, árutakon megvalósítani a nemzetiségeket nemzetiségöktől, eltántorítani őket ettől a tervöktől. A kultúregyleteknek igenis vallott czéljuk többek között: mindazoknak, kik önmaguk nem sajátíthatják el az állam nyelvét, ez pedig a magyar, módot nyújtani ezen nyelv megtanulására. — Hisz régi dolog, a hány nyelvet bír valaki, annyi emberszámba megy. Ha igaz ez általánosságban, egy annál czélarányosabb, az állam nyelvét saját, kézzel fogható érdekből ismerni.

Felvilágosultság, műveltség és nyelvismeret, ez a szentháromság, mely a kultúregyleteket sugallja s mely nekik előviláglik. A cél szent s ezen törekvéseket mindenkinek támogatnia kellene.

Ez a rövid kivonat is eléggé tájékoztat minket arról minő hangulat van a hazánk déli részeiben lakó németek között a kultúregyletekről.

Mi másként hangzik ez, mint a mi nemzetiségi ügyünk? Amott az elismerés, a méltánylás, emitt a barbárai! stb.

Nem volna szíves tudomást venni erről a hangulatról a brassói német lap?

Irodalom.

„Brassói magyar képes naptár.“ II. évfolyam, szerkesztette Rozsondai János. Már mult évben volt alkalomunk méltányolni ezen újabb magyar vállalatot s nem is akarva ismétlésekbe bocsátkozni, mellőzzük most ezt alkalommal. Elég hangsúlyoznunk, hogy ez a naptár újabb jele a brassómegyei magyarság fejlődésének s hogy derék fiatal kiadója feltétlen elismerést

érdemel azért a nemes buzgalomért s áldozatkészségért, melylyel e hazafias vállalatot életbe hívta s fenntartja. Mert, hogy ennek a naptárnak a kiadása még anyagi áldozatot is követel, felesleges is mondanunk. Egy okkal több, hogy felhívjuk reá a közönség figyelmét s mert belső tartalmára nézve is minden kritikát megáll, még egy okkal több, hogy a brassómegyei magyarság csak ezt a naptárt vegyes használja. E naptár köré magyarságunk legjobb erői, a »Brassó« egész szerkesztősége, legtekintélyesebb munkatársai nagy részevel, csoportosul. Ott találjuk Koós Ferencz, Sándor József, dr. Weisz Ignác, Radányi József, Molnár János, dr. Kádbé Ferencz, Baráczy Sándor, Végh Mátyás neveit szerkesztőnkkel együtt. Vannak eredeti s fordított beszédek, történelmi, természettudományi s iparügyi értekezések, mindannyi külön önálló munka. Ott vannak arcképek, az Emke elnöke gr. Bethlen Gábor s a brassói főkegyelet négy tisztviselője Koós Ferencz, dr. Weisz Ignác, dr. Kádbé s Szterényi József. Vannak más helyi képek is, s ott van Kossuth Lajos arcképe, alatta azon szép sorok facsimilejével, melyet a márcz. 15-iki emléklapunkba írt.

Egyáltalában a naptár belső tartalma minden tekintetben sikerült, kiállítás pedig elég csinos. A 14 ívet felölelő naptár ára csak 40 kr. Midőn a fiatal kiadónak ujabban csak elismerésünket fejeznők ki ezen újabb kötetért, egyuttal legmelegebben ajánljuk a naptárt t. olvasóinknak.

Gyakorlati angol nyelvtan új tan módszer alapján írta Dallos Gyula egyetemi m. tanár, sajtó alá rendezte Pattersohn Arthur egyetemi tanár. — Ára 1 frt. 50 kr.

Gyakorlati tót nyelvtan. Írta Glósz Miksa; ára 80 kr. — Mindkét munka Lampel Róbert budapesti jeles kiadóczég kiadásában jelent meg. A tót nyelvtan egyenesen hézagpótló, mert eddig alig-alig volt egyetlen gyakorlati, könnyedén írt s magántanulásra alkalmas tót nyelvtanunk. Az angol nyelvtanra nézve pedig elég annyit megjegyeznünk, hogy most kiadott kötet már a negyedik kiadás s így elég garancia arra, hogy itt is jó művel van dolgunk. Kiállításuk egyszerű, de csinos. Mindkét tankönyvet, melyek magántanulásra igen alkalmasak, melegen ajánlhatjuk a két nyelv iránt érdeklődő közönségnek.

Közigazgatás.

Szállítások a vasut részére.

A brassói kereskedelmi és iparkamara ezennel értesíti az érdekelt köröket, hogy a magyar északkeleti vasut vesérgazgatósága részéről Budapesten az 1888-ik évi szükséges anyagok és leltári tárgyakra nézve az ajánlati tárgyalás f. évi november 30-ik déli 12 órára íratott ki.

Bővebb tudósítások a kereskedelmi és iparkamara irodájában adatnak.

Ugyanótt betekintheők: a kimutatások a magyar északkeleti és a Budapest- pécsi, mohács pécsi és a kir. szabadalmazott pécs barcsi vasutak 1888-ik évi szükségletéről.

Talpfaszállítás az első magyar-gácsországi vasut részére.

A brassói kereskedelmi és iparkamara az első magyar-gácsországi vasut igazgatóságától a következő hirdetményt vette, mely az érdekelt körökkel ezennel közöltetik u. m.: Az alulírt igazgatóság 24,300 drb. tölgyfa talpának a szállítását pályázat útján szándékozik magának biztosítani.

A szállítási határidők és a méretek az ide vágó ajánlati mintából és a különleges szállítási határozmányokból, melyek az alulírt igazgatóságnál Bécsben, vagy az üzletvezetőségénél Przemyslben betekintheők és kaphatók, kivehetőek.

Bélyegzett ajánlatok legkésőbb 1887. évi november hó 15-éig „Ajánlat talpfára“ felirattal ellátva az alulírt igazgatósághoz terjesztendők be.

Az ajánlathoz az abban kitüntetett talpfa mennyiség értékének 10%, a mint bántalpenz melléklendő vagy készpénzben, vagy pedig oly értékpapirokban, melyek az osztrák magyar bank által elfogadhatók.

A kereskedelmi felvilágosítás adása ügyében Romániában.

A fokschani kereskedelmi kamarának a brassói kereskedelmi és iparkamarához érkezett értesítése szerint, ottan gyakran fordul elő azon eset, hogy nagy kereskedelmi házak képviselői, vagy helyi ismeret hiányában, vagy megbízásainak nagyobbítása iránti törekvésekből, megbízóiknak oly személyeket ajánlanak, kik kétes hitelűek, vagy pedig csak korlátozott hitelt érdemelnek. Abból pedig nagyon veszedelmes következmények erednek. Mindenek előtt eladják ezen nem becsületes személyek az árut tekintet nélkül azon

cégekkel szemben fennálló kötelezettségeikre, melyek nekik hitelt adtak, bármily áron, hogy csak pénzhez jussanak. A bukástól egyáltalában nem ijednek el, — sőt azt eszközül tekintik a vagyonszerzésre. Másfelől szenved az alatt a tisztességes kereskedelem, mivel a nem szilárd versenyzés szükségképen üzleti pangást idéz elő, és az által néki gyakran lehetlenné tételük kötelezettségeit teljesíteni.

Azért ajánlja a fokschani kereskedelmi kamara, hogy az üzleti házaink képviselői lekötöztessenek, miszerint nála mindenkor mindenre nézve az ottani piacot illető ügyekben magoknak felvilágosításokat szerezzenek, és reméli, hogy ily módon a kereskedelem fenn említett károsítása kikerülhet.

Helyi és vidéki hírek.

Jönnek a színészek! Azaz, hogy itt is vannak már. Geröffy színtársulata, a vidéki társulatok egyik legjobban szervezettje, ma ideérkezett Brassóba s ma már játszik is. Előadásra kerül három egyfelvonásos darab s. p. „Az égben“, vigjáték Balázs Sándortól; „Szükség törvényt bont“, vigjáték Szépfaludy O. Ferencztől s „Melinda“, vigjáték Schneiderától. — Mind három darab ismeretlen a brassói közönség előtt. A jegyek ára: erkély- s támlásszék 1 frt., em. zárt-szék 80 kr, földszinti 60 kr, állóhely 40 kr, karzat 25 kr. — Ideje már, hogy Brassóban egy minden igényeknek megfelelő, jó magyar színtársulat, szerezze vissza a magyar színészet reputációját. Ehhez azonban a közönség támogatása is kell. Reméljük, hogy közönségünk teljes mértékben fogja a derek társulatot támogatni.

E. M. K. E. brassómegyei főkegyeletének választmánya tegnap d. u. Koós Ferencz kir. tanácsos tanfelügyelő elnökle alatt ülést tartott, melyen a vásárnapi közgyűléssel foglalkozott. — A gyűlés tudomásul vette az óvodaügyi számadásokat és költségvetést; véglegesítette állomását Kollár Ilona óvónőt s a tandíjat az 1887—88-iki tanévre mindkét óvodára havi 50 krban állapította meg. Más nevezetesebb tárgya a gyűlésnek nem volt.

Méltányos kérelem. A brassói magyar polgári kör választmánya — mint értesülünk — kérvényt nyújtott be a városi tanácshoz az iránt, hogy az iparháztóság hivatalos helyiségei a jelenlegi elrejtett, sötét, minden tekintetben rossz s alig feltalálható második emeleti helyiségekből áthelyeztessék egy alkalmasabb helyre. Ezen kérvény teljesen méltányos s nem is kételkedünk benne, hogy a városi tanács helyt fog adni a kérésnek. A polgári kör választmánya támogatás iránt megkereste a kereskedelmi kamarát, szász iparegyesületet és a brassói kereskedelmi és iparegyesületet. — Utóbbi már benyújtotta a tanácsnál átiratát, melylyel a kérvényt legmelegebben ajánlja.

Kanyaró. A brassói ev. (szász) leányiskolában kiútvén a kanyaró, ezen iskolában az előadások bizonytalan időre beszüntetettek.

Tűz. Tegnap d. e. a vásár alkalmával megkondukt a vészharang, — tüzet jelezve Bolgárszegben. Csak nagy nehezen törhetett magának a tűzoltóság utat a vásári közönség sorain át. A tűz színhelyére öve, ismét nagy küzdelmébe került, míg közel juthatott, mert csaknem beláthatatlan tömeg tódult oda. A tűz a felső román templom közelében volt, a hol egy ház fedele, eddig még ismeretlen okból, kigyulladt. — A tűzoltóknak azonban sikerült a tüzet lokalizálni és eloltani.

A bel és igazságügyi m. kir. miniszterek Somogy vármegye területére a rablással párosult gyilkosság vagy emberölés elkövetői, rablók és mindezek büntetésesei elleni félévi időtartamra, a rögtönbiráskodási eljárás foganatbavételét elrendelte.

Nagy csalási kísérlet. az osztrák hitelintézetnél 19-én nagy csalási kísérletet követett el egy állítólag Poper nevű angol bankár, ki ez év augusztus havában költözött Bécsbe. Nagy lakást, fogatot, háts lovát tartott s általában nagy uri lábon élt. Poper az osztrák földhitelintézetnél 5000 frtot tett le s erre utalványozásokat teljesített. A napokban felmondta szállását, eladta holmiját, elküldte nejét, vagy mint most már kiűlt, a kedvesét, aztán felvette a banknál letett pénzét és egyuttal egy franczi bank által kiállított 60,000 frankról szóló utalványt nyújtott be kifizetés végett. Az osztrák hitelintézet táviratilag megke-reste a franczia bankot, hogy az utalványt kifizetheti-e Popernek. A válasz tagadó volt s kiterjedt Popernek egyéniségére, a kit a bank szélhámos, iparlovagnak tüntetett föl. A bécsi rendőrség le akarta tartóztatni a csalót, de már nem találta nyomára; úgy látszik, sejtette, mi vár reá, mert megszökött.

Baleset. Budapest f. hó 21-én, mint táviratilag jelentik, a katonai pékműhely építésénél egy építési állvány ledőlt, minek következtében 6 munkás könnyű, 3 súlyos, 3 pedig halálos sérülést szenvedett.

A deési kiállítás. Október 18-án bezárták az állatkiallítás s kiosztották a gazdasági csoport jutal-

ma. A kiállításnak rendkívül sok látogatója van, egyik kéjvonal követi a másikat Ennyi idegent Deés városa rég nem látott. F. hó 19-én volt a két lovas kocsi-kal rendezett ügely verseny a Deés és Kaczkó közötti országúton. Az utvonlat oda s vissza ügelyve kellett bejárni s. p. egy óra alatt. Az első díj 40 drb tizfrankos arany volt, a melyet gróf Wass fogata nyert el, mely 54 perc és 30 mp. alatt tette meg az utat. — Második volt Fejérváry Károly fogata, mely 56 perc s 30 mp. alatt érkezett be. A csikóversenyen három pályázó vett részt. Nyertes lett Szombathalvi Győző gyönyörű kanczája. A gazdasági rész tehát lezajlott, most következik az ipari ága, mely nem kevésbé elragadtató szép. Bámfy Dezső főispán-elnök iránt nemzetiségkülönbség nélkül a lelkesedés általános, mert a kiállítás egyedül az ő érdeme.

A német trónörökös betegsége. Megbízható jelentések szerint alaptalan, hogy a trónörökös torkában újabb daganatok támadtak. A beteg lassan bar, de folyton halad a javulás útján. Most már a hangja is csengőbb, s a rekedtség is szűnőben van. A betegnek tartózkodni kell a hűléstől, s ezért naponként csak egy-egy órát tölt a szabadban. Maekenzie tanár csak úgy fogott a beteg gyógyításához, hogy előbb értekezett a trónörökös házi orvosával. Az angol sebész biztosra veszi, hogy a beteg-ég lefolyása szabályos jelleget ölt, aggodalomra nincs semmi ok.

Megrendítő szerencsétlenség történt Szegeden, Pillich Lajos fiatal kereskedő és köztörvényhatósági bizottsági tag az áldozata. A mondott időben ugyanis a tanyáról jövő Pillich lovai az utcán valamitől megijedve megvadultak, miközben a hátulsó üléshez támasztott löfegyver eldőlt és esés közben elsült. A töltes a lovakat hajtó kereskedőt oldalban találta és rögtön halált okozott.

Véres jelenet folyt le 18-án éjjel egy szegedi üres telken. Egy fadarabokból összebarkácsolt gunyhó forma épület áll a fundus sarkán és abban lakott eddig Büjtös József munkásember a feleségével, Ungi Verronnal, a kinek három hónapos, szopós gyermeke volt. Tegnapelőtt késő este boros fejű ment haza a munkából a férj és igen mérges volt a miatt, hogy a lyukas nadrágzsebén keresztül egy hatos lehullott a csizmájába. Szidta az asszonyt s lehuzatta vele a sáros csizmákat. Az asszony akkor kiment s odakint hallotta, a mint morogta dühösen a férj, hogy „Majd adok én neki!“. Mikor az asszony megint bement, ráordított: „Eredj előlem!“ A nő ment volna, de Büjtös felkapta az asztalon heverő bicskáját, a melylyel azelőtt evett és odavágta a nőhöz, a kinek az a testében állott meg, mély sebet ütve. A szánandó asszonynak még volt annyi ereje, hogy átfutott egy szomszéd házba, a hol ápolás alá vették. A rendőség elfogta Büjtöst.

Cuvillier-Fleury Alfréd Ágost hirneves termé-

szettudós és író, a tudományos akadémia tagja, mint lapunknak Párisból távirják, ott 85 éves korában meghalt.

Orosz egyetemi hallgatók. A pétervári egyetemnek mintegy 150 rendes hallgatóját az ottani városkapitány magához rendelte és kijelentette nekik, hogy „politikai megbízhatatlanság“ miatt g pétervári egyetemből kizáratnak. A kizárt hallgatóknak 7 nap alatt okvetlenül el kell hagyniok az orosz fővárost.

Csödék Szerbiába. A kragujeváci kerületi törvényszéknél Mihajlovics Sándor ottani kereskedő ellen, bejelentési határidő és felsz. tárgyalási határnap f. évi november hó 3-án, és a jagodinai ker. törvényszéknél Kostavaratz M. Ivan jasiki kereskedő ellen, bejelentési határidő f. évi november hó 11-én felsz. tárgyalási határnap f. évi november hó 12-én.

A sósorszesz jubileuma. Tudósítók a következőket írja: Rövid idő múlva 25 éve lesz már hogy Brázay Kálmán előkelő fővárosi kereskedő megkezdte a sósorszesz terjesztését hazánkban és kizsoritva mindenféle külföldi bécsi gyártmányt, oly hatásos és a legkülönfélébb bajok ellen eredményteljesen használható háziszert hozott forgalomba, melynek kitűnőségét a közönség felismerve, mind jobban terjesztette úgy hogy ma alig van háztartás, melynek a Brázay-fele sósorszesz kiegészítő és hasznos részét ne képezné. Most midőn nálunk a sósorszesz 25 éves jubileumához közeledik, Brázay ur egy gyűjteményt állított össze, mind ama hamisítványokból és gyenge utánzatokból, melyekkel ez idő alatt az országot elárasztani és a Brázay-fele sósorszesz jó hírét megrontani akarták. Ez alkalommal időszerűnek tartjuk a figyelmeztetni, hogy minden honpolgárnak kötelessége az ily hamisításokat kerülni, mert kár volna, ha az ily gyenge utánzatok a Brázay-fele sósorszesznek, e speciális magyar készítménynek a jó hírét megrontanák. Az eredeti és valódi sósorszesz vignettái Brázay házának rajzával és a kisebbek 319. a nagyobb palackok pedig 320 védjegy számmal vannak ellátva, ezenkívül a palackok és a dugók onkupakjai Brázay cégfelirátával vannak öntve.

A bőr elkérgesedése. Lapunk egy barátja a következőket írja: „A bőr elkérgesedése különösen a lábakon, a mit népiesen tyukszemnek neveznek, mind nagyobb mérvet ölt és ez az, melyen épen az egészséges, sokat mozgó és járó emberek és azok a nők és férfiak szenvednek legtöbbször, a férfiak szenvednek legtöbbször, a fess lábbeliket kedvelik. Sok szakember foglalkozott már avval, hogy miként lehetne e kellemetlen bőrkérgesedést alaposan eltávolítani; de a sok kísérletnek az eredménye a lapok hirdetései közt mutatkoznak legjobban és pedig hangzatos frázisokban. Mindezek az agyondicsért csodaszerek azonban nem sokat érnek, mert ha eltávolítják is a tyukszemet, ugyanazon a helyen rövid idő múlva ismét visszajön. Tudtommal és a saját tapasztalatom szerint az egyedüli legjobb szer Luser-fele turista-tapasz, mely alaposan, könnyen és biztosan eltávolítja a tyukszemet és egyéb bőrkérgesedést akár a kézzől, akár a lábról és néhány nap alatt visszaadja a bőrnek régi lágyágát. A Luser-fele turista-tapasz a vidéken majdnem minden nagyobb gyógyszerárban és Budapesten a főraktárban: Török József gyógyszerésznél (Károly-utca)

60 krajczárnyi csekély árért kapható, de ajánlom hogy a vevő csak Luser-félét kérjen és fogadjon el mert a többiek nagyrészt csak gyenge utánzatok. Itt helyben kapható Hornung J. és Jekelius F. gyógytárban.

Brassói vasútforgalom.

I. Erkezés Brassóba.

1) Budapest felől.

Személyvonat délelőtt 9 óra 46 perczkor.

Vegyesvonat este 9 óra 52 perczkor.

2) Bukarest felől.

Gyorsvonat este 10 óra 12 percz (nov. 15-ig).

Vegyesvonat délután 2 óra 32 perczkor.

II. Indulás Brassóból.

1) Budapest felé.

Személyvonat este 7 óra 20 perczkor.

Vegyesvonat reggel 4 óra 1 perczkor.

2) Bukarest felé.

Gyorsvonat reggel 5 óra 37 percz (nov. 25-ig).

Vegyesvonat délután 1 óra 55 perczkor.

Brassai piaci árfolyam.

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1887. október hó 22-án

Román papirpénz a 20 frankos	8.57 vétel	8.58 eladás
ezüstpénz a 20	8.53	8.55
Napoleon d'or (aranypénz)	9.90	9.93
Török lira	11.25	11.27
Arany	5.88	5.90
Orosz papirruble	110.—	111.—

Piaci árak

Brassóban, 1887. október hó 21-én.

— Zikéli Henrik jelentése. —

Hetőtőltet	Buza	legszebb	5.20
		közepes	4.60
		vegyes	4.—
	Rozs	legszebb	3.10
		közepes	2.70
	Árpa	legszebb	2.80
		közepes	2.40
	Zab	legszebb	1.50
		közepes	1.45
	Törökbuza		3.50
Kilogr	Kása		5.—
	Borsó		—
	Lencse		7.—
	Fuszulyka		3.80
	Lenmag		9.—
	Burgonya		—80
	Marhahús		—32
	Disznóhús		—40
	Juhhús		—24
	Faggyu (friss)		—24

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Ad 7753/1887. tükvi számhoz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Berloiu Bukura végrehajtónak Borcia Stefan Iliane sz Teodorache Maria végrehajtást szenvedő ellen 77 frt 85 kr tőkekövetelés és járuléai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő, az almaszmezői 441. számú telek-jegyzőkönyvben 4005, 4006, 4007, 4045, 4046, 4049. helyrajzi számok és a 891. sz. tükjvben 4020, 4021, 4022. hr. sz. alatt foglalt ingatlanokból végrehajtást szenvedő felerész jutalékára az árverést 375 frt 50 krban ezenenle megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebbi ingatlanok az 1887. évi november hó 12-ik napján délelőtti 9 órakor Almaszmező község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis összesen 38 forint 50 krt, készpénzben vagy az 1881. LX. törv.-cikk 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 140. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elimervényt, átszolgáltatni.

Brassó, 1887. szeptember hó 3.

A kir. törvényszék m. telekkönyvi hatóság. Onaciu, egyesbíró.

Jó kereset!

Bizalmas személyeket keresünk törvényesen megengedett díjsorsjegyek eladásához. Magas jutalékot esetleg havi fizetést adunk.

Fővárosi váltóüzlet társaság

ADLER és Társa

1 Budapest. 25

Szám 369.—1887. véghr.

Árverési hirdetmény.

Alólirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenenle közhírré teszi, hogy a budapesti kir. törvényszék 62169—1887. számú végzése által budapesti Bachruck A. czég javára huni báró Szentkereszt Pál ellen 760 frt tőke, ennek 6%-os kamatai és eddigi perköltségkövetelés erejéig elrendelt hitossítási végrehajtás alkalmával bírósággal lefoglalt 1350 frtra becsült egy szürke háttas paripa, 2 barna 3 éves csikó, 1 pej 3 éves ménló, 1 pej kanca csikó, 1 pej herélt lóbol álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a segesvári kir. járásbírószági 2913/1887. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen, vagyis Bunban végrehajtást szenvedő lakásán leendő eszközölésére 1887-ik év október hó 31-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kiűzetik és ahhoz a venni szán-

dékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legelőbbet ígérőnek becsárón alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108 §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételarából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéséhez tartanak jogot, a mennyiben részükre

foglalás korábban eszközöltetett volna, és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alólirt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bírósági tábláján kifüggesztését követő naptól számíttatik.

Segesvár, 1887. október 9-én.

Fodor Árpád, kir. bírósági végrehajtó.

Tökéletes száraz, legjobb minőségű és teljes 1 méter hosszú bodzai

tüzelő bükkfát

ajánlok: széles hasábokban, vagy félgömbölyű és háromszögletű hasábokban méterölenként (4 ürméter) 8 frt 40 krjával

készen házhoz szállítva, — és kérem szíves megrendeléseket Werzár Móricz ur rőfös-kereskedésében a virágsoron, Wagner Henrik ur fűszerkereskedésében az almasoron, vagy közvetlen hozzám intézni.

— Szállítás pontosan eszközök, etik. —

Piblinger Ede,

buzasor, Vasady-féle ház 559. szám alatt, 2-ik lépcső, III. emelet.